

“Секретний протокол” осі Москва-Пекін у дії.

Світ має глянути в очі реальності – він стоїть перед лицем Третьої Світової війни, яка набирає обертів і готова будь-якої миті поширюватися на нові території.

Практика політичних дій ідеологічних тоталітарних країн як у внутрішній політиці, так і на міжнародній арені незмінна, є проявом їх дій у якості загального і універсального критерію істини.

Можна тривалий час механізмом пропаганди приховувати свої дійсні наміри, таємні загарбницькі плани, застосовувати будь-які “справедливі” аргументи, що їх приховують, але практика дій все виведе на поверхню. Приховане виринає на поверхню так, як виявляє себе “двобічне” шило, яке мають намір приховати у привабливому на вигляд “мішку”, що витягли зі “скриньки Пандори”.

Таким шилом у величезному і “гарному” мішечку зі скриньки стало інтерв'ю посла комуністичного Китаю у Франції, у якому товариш **Лу Шайе** сказав наступне:

„У міжнародному праві країни колишнього Советського Союзу не мають чинного статусу, оскільки відсутня міжнародна угода, яка б матеріалізувала їхній статус суверенної країни”.

І далі, щодо анексії Криму, товариш посол Лу Шайе додав:

„Це залежить від того, як ви сприймаєте цю проблему. Є історія. Крим спочатку був російським, чи не так? Саме Хрущов віддав Україні Крим за часів ССРСР”.

Практично нічого нового товариш Лу Шайе не відкрив – він лише озвучив відомі тези пропаганди Москви щодо Криму, у тому числі про те, що у колишніх советських республік відсутній суверенітет, начебто через їх підпорядкування країнам Заходу. Список таких країн досить великий: висловлене стосується фактично всіх держав, що стали незалежними внаслідок розпаду колоніальної системи світу.

Але сказане послом не є справою випадковою. Його суть має значно глибші коріння. То – ухвалене керівництвом КНР пояснення стану міжнародних справ та подій, які мають відбуватися найближчим часом. На найближчий етап – то пояснення обставин агресії РФ, чому вона відбулася та надати підтримку. У своєму загальному руслі політики Китаю – то дії проти так званого сепаратизму, як певного етапу у процесі повернення втрачених територій, у яких начебто “відсутній статус суверенної країни”...

Ми маємо брати до уваги, що 25 квітня 2005 року, майже на день народження першого вождя советської імперії – В. Леніна, Президент так званої Росії заявив, що „**крушение Советского Союза было крупнейшей геополитической катастрофой века**”.

Советська імперія розпалася, але залишилася ідеологічно споріднена до неї інша комуністична імперія – КНР. Як і ССРСР, вона – клаптикова. Безумовно, Китай не міг спокійно сприймати те, що розвалився такий величезний комуно-імперський монстр. Для КНР постало завдання його відновити, а центр оформити у Піднебесній. Для такої мети слід було вести відповідну політико-ідеологічну роботу не тільки на внутрішньому фронті. Завдання постало узгодити таку політику з зацікавленою стороною і реалізовувати у спільній політиці на міжнародній арені.

Ідеологічна спорідненість мети Москви і Пекіну несумнівна. Її узгоджено на вузькому рівні керівництва обох імперій. Про таку ідеологічну спільність йде мова у прийнятій спільній заяві, прийнятій на завершення візиту Сі Цзіньпіня до Москви:

„Сторони **продолжат** укреплять доверительный диалог по линии Администрации Президента Российской Федерации и Центрального Комитета Коммунистической партии Китая **и их подразделений**”. (Тут і далі взято з: <http://www.kremlin.ru/supplement/5920> . Квітень 2023).

Роль колишнього “політбюро” КПСС у Москві нині утримують – особисто колишній “боєць ідеологічного фронту” – агент Комітета Государственной

Безопасности СССР (КГБ) і Міністерства державної безпеки ГДР (*Ministerium für Staatssicherheit*) (“Штазі”) та їх ідеологічний стрижень – Адміністрація Президента РФ.

Ідеологічна єдність з КНР – несумнівна:

„Российско-китайские отношения **всеобъемлющего** партнёрства и **стратегического взаимодействия**, вступающие в новую эпоху, благодаря последовательным усилиям Сторон **достигли наивысшего уровня** в своей истории и продолжают поступательно развиваться”.

Практично утворено політичне військово-ідеологічне об’єднання, яке формально декларує відсутність військового блоку:

„Стороны отмечают, что отношения между Россией и Китаем, не являясь военно-политическим союзом, подобным союзам, сложившимся в период холодной войны, **превосходят такую форму** межгосударственного взаимодействия, не носят при этом блокового и конфронтационного характера и не направлены против третьих стран”.

У взаєминах ідеологічних імперій відсутня потреба укладання договору про утворення військового блоку. Ідеологічна основа є вищим ступенем взаємин, на відміну від лише військової сторони справи. І та військова складова підпорядкована спільній тоталітарній ідеї.

Формально оголошена відсутність утворення військово-політичного **союзу** не скасовує того, що політичне військово-ідеологічне **об’єднання** утворено:

„Стороны будут регулярно проводить **совместные** патрулирования на море и в воздухе и **совместные учения**, развивать обмены и сотрудничество, в том числе в рамках всех имеющихся двусторонних механизмов взаимодействия, **углублять** взаимодоверие между **вооруженными силами** двух стран”.

Як бачимо, військовий союз офіційно начебто відсутній. Але його утворено, він закладений на зовні невидимій основі – на ідеологічній. У нього спільна мета – встановлення **спільного** світового ідеологічного панування. Щодо цього заявлено:

„В этом контексте Российская Сторона отмечает позитивное значение концепции Китайской Стороны **о построении «сообщества единой судьбы человечества»** для укрепления **солидарности мирового сообщества** и **объединения** усилий в реагировании на **общие вызовы**”.

Коли читаємо подібні речі, маємо пам’ятати – подібне вже існувало:

„**Мы** заявили, что **нам** необходима не бесформенная, а **единая** централизованная **международная** организация рабочего класса. Борьба за централизацию, за создание полного **международного единства**, эта борьба будет стоять сил.

Мы знаем, что начинаем борьбу с буржуазией, которая будет цепляться за власть зубами, которая будет царапаться ногтями, пока **мы** её не добьём. Начиная эту борьбу, **мы** должны быть организованы, **иметь на учёте всех до последнего человека**. **Мы** должны иметь **международную дисциплину**”.

«Коммунистический Интернационал», № 13. Год издания второй. 1920. стр. 2474. Виділення моє. РМ.)

„Коммунистический Интернационал, Коминтерн, 3-й Интернационал, Международное товарищество рабочих – **единая мировая коммунистическая партия**, вождь и организатор **мирового революционного движения пролетариата**, носитель принципов и целей коммунизма, борется за установление **мировой диктатуры** пролетариата, за создание **Всемирного Союза Советских Социалистических Республик**” (БСЭ. т. 33. М. 1938. стр. 714-715)

Політико-ідеологічний напрям, що закладений більшовиками Советської Росії, її марксистський напрям, затверджено ХХ з’їздом КПК. У доповіді генсека КПК сказано:

„Коммунистическая партия Китая – это политическая руководящая сила **наивысшего** порядка, отстаивание **единого** централизованного руководства со стороны ЦК КПК – это **наивысший политический принцип**. Мы **системно** улучшали институциональную систему партийного руководства, все члены партии усиливали политическое **сознание**, **сознание** интересов целого, **сознание** ядра и **сознание** равенства, **осознанно** сохраняли наивысшую степень **идеологического, политического и практического единения** с ЦК КПК, постоянно повышали политическую рассудительность, политическую

проницательность и способность исполнения политических решений. Всё это позволило нам обеспечить авторитет ЦК КПК и его **единое** централизованное руководство, гарантировать роль партии как руководящего **ядра**, владеющего обстановкой в целом и координирующего деятельность всех сторон, в результате наша **марксистская политическая партия** с более чем 96 млн членов достигла более высокой степени единства и сплоченности”.

Напря́м на тотальне встановлення світового панування комунізму, який закладено московськими більшовиками у дні створення III Інтернаціоналу – „за централизацию, за создание полного **международного единства**” – затверджено на XX з’їзді КПК. Так у доповіді Сі Цзіньпіня, зокрема, сказано :

“В рамках всей партии мы развертывали учебно-воспитательные мероприятия, посвященные изучению партийной истории, построили Музей истории Коммунистической партии Китая, призывали всех членов партии изучать и **следовать** великому **духу** основания КПК, в новом походе более крепко и сознательно **помнить** **изначальную цель** и возложенную на них миссию, **создавать** более **светлое будущее**”.

“В ответ на деятельность сепаратистских сил, выступающих за так называемую «независимость Тайваня», и серьёзную провокацию внешних сил, вмешивающихся в дела Тайваня, **мы** решительно развертывали **серьёзную борьбу против сепаратизма** и вмешательства. Это позволило нам продемонстрировать твёрдую решимость и **мощный** потенциал в защите государственного суверенитета и территориальной целостности Китая, в противостоянии **так называемой «независимости Тайваня»...**”.

“В условиях **резко** меняющейся международной обстановки, особенно перед лицом шантажа, сдерживания, блокирования и максимизации давления извне, мы неуклонно ставили **интересы государства превыше всего...**”.

“В построении сообщества **единой** судьбы **человечества** мы видим будущее народов **всех** стран мира.

(...) Лишь при таких условиях, что **все страны** будут следовать общим для **всего мира** принципам, жить в мире и согласии, а также стремиться к сотрудничеству и всеобщему выигрышу, мы сможем сохранить длительное процветание и **обеспечить безопасность** в мире.

(...) Эпоха, в которую мы живем, полна вызовов, полна она и надежд. Китайский народ **готов** совместно со всеми народами мира рука об руку **создавать ещё более прекрасное будущее человечества!**” (Си Цзиньпин. Высоко неся великое знамя социализма с китайской спецификой, сплочённо бороться за всестороннее строительство модернизированного социалистического государства. Доклад на XX Всекитайском съезде Коммунистической партии Китая 16 октября 2022 года. https://www.fmprc.gov.cn/rus/zxxx/202210/t20221026_10792071.html)

Отже, ми без будь-якого сумніву бачимо напря́м реалізації ідеологічного завдання, спрямованого на **відновлення** комуністичної імперії під егідою Пекіну.

Заради реалізації спільної мети потрібно привнести на міжнародну арену тезу, що утворені внаслідок розвалу советської імперії незалежні держави не мають відповідного статусу і суверенітету. Це начебто має надати правові підстави до ліквідації державності значної кількості держав, оскільки вони, з точки зору агресора, “не мають чинного статусу... яка б матеріалізувала їхній статус суверенної країни”.

На сьогодні така позиція є основою агресії РФ проти України. З метою підтримки відновлення володінь московської імперії – то є основа агресії проти будь-якої колишньої „союзної” республіки. Напря́м цього ми бачимо у напрямку загострення відносин між РФ з Казахстаном, Молдовою, в агресії проти Грузії у 2008 році. Це складова політики так званого “інтеграційного процесу”. Зокрема, про так звану інтеграцію у спільній заяві керівництва КНР і РФ сказано:

„Китайская Сторона поддерживает продвижение **интеграционных** процессов в рамках Евразийского экономического союза, Российская Сторона поддерживает инициативу «Один пояс, один путь»”.

В ідеологічному плані напрям на практичне відновлення комуністичної імперії, цілком перебуває у руслі “нової” політики, яку на міжнародній арені став проводити комуністичний режим КНР. Причому – тепер вже спільно з РФ.

Для реалізації своєї ідеологічної мети, у 2021 році Председатель КНР Сі Цзіньпін заявив про намір здійснити так звану “мирну інтеграцію” з Тайванем. Напрямок на “мирну” інтеграцію отримав ідеологічну підтримку з боку РФ:

„Российская Сторона подтверждает приверженность принципу «одного Китая», признает, что Тайвань является неотъемлемой частью КНР, выступает **против независимости Тайваня в какой бы то ни было форме**, твердо **поддерживает действия** Китайской Стороны по защите своего государственного суверенитета и территориальной целостности”.

Безумовно, КНР ідеологічно підтримала “спеціальну військову операцію”, спрямовану „**против независимости**” України і явно готова ідеологічно пояснити подібні „действия” на збереження „территориальной целостности” стосовно територій, які, як ми почули від посла, “не мають чинного статусу...”.

Цілком у руслі подібного сприйняття незалежності держав сталася китайсько-в’єтнамська війна, що почалася 17 лютого 1979 року. Вона характеризувалася як „**упреждающая оборонительная война против Вьетнама**”. Війна тривала до 16 березня.

Тоді у кордонів В’єтнаму сконцентровано було 44 дивізії чисельністю 600.000 осіб особового складу, близько 1 тис. танків і 1,5 тис. гармат.

Причому, ми сьогодні маємо можливість бачити схожість агресії КНР проти В’єтнаму і діями РФ в Україні. Окрім того, напад на В’єтнам мав поняття – „ограниченная военная операция”. Першу лінію оборони В’єтнаму здійснювали прикордонні війська і цивільне ополчення.

На окупованих територіях війська КНР здійснювали нечувану жорстокість стосовно мирного населення:

„Китайские войска продемонстрировали по отношению к мирному населению страны, которую ещё 10 лет назад называли братской, совершенно гитлеровскую жестокость (после этого во Вьетнаме слово «китаец» стало самым жестоким оскорблением)”. 13.04.2018. „Независимая газета”.

https://nvo.ng.ru/realty/2018-04-13/5_992_china.html

Агресія, між іншим, проходила у якості „ограниченной военной операции”.

Отже, події, про які світ мовить сьогодні, а також які ще мають відбутися на міжнародній арені, у своєму інтерв’ю охарактеризував посол КНР у Парижі.

Щоб так гарно сформулювати ідеологічну характеристику ставлення стосовно міжнародних відносин, до незалежності країн світу, яка має пояснювати позицію вищого керівництва у Пекіні, неможливо подати з особистої, власної позиції. В комуністичній імперії відсутня можливість висловлювати власну політичну точку зору, вона зобов’язана перебувати у руслі Генеральної лінії партії. Особиста точка зору, яка у чомусь (не дай бог) відрізняється від Генеральної лінії партії є справою небезпечною. Товариш Лу Шайе нічого не висловив помилкового – він просто мовив мовою понять, які на певний період прийняті для використання в пропагандивно-ідеологічній роботі, з метою надавати розуміння подій на міжнародній арені і роз’яснення політики партії у якості її Генеральної лінії.

У цивілізаційному розвитку людства важливу роль відіграє символіка. Так, наприклад, кожна існуюча країна має свій визначальний символ – Державний прапор.

Серед державних прапорів певною спільною окраскою, що вказує на групу релігійної належності, є зелений колір – він є визначальним кольором на прапорах деяких мусульманських країн. Зокрема, Саудівської Аравії – він зелений.

Серед системи символіки є символи зла. Наприклад, червоний прапор з чорною свастикою гітлерівського рейху є символом зла. Іншим символом тотального масового терору і репресій став советський червоний прапор з серпом і молотом.

Демонстрація його використання – то означає напрям, який символізує наміри відновлення “цінностей”, який несе цей прапор. Особливо у світлі заявленого про “крупнейшую геополитическую катастрофу”. То – демонстративно заявлений напрям реалізації геополітичного реваншу. Нагадаємо – він оголошений 25 квітня 2005 року.

Напад на Україну 2022 року – то завершення етапу підготовки реваншу. Він практично визначив агресорів ХХІ століття, встановив напрям спільних ідеологічних інтересів, дав підстави вести мову про утворення нової агресивної осі, метою якої є реваншизм і відновлення советської імперії у деякому зміненому вигляді:

„Стороны подчёркивают, что укрепление и углубление российско-китайских отношений всеобъемлющего партнерства и **стратегического** взаимодействия, вступающих в **новую эпоху**, являются независимым от внешнего влияния **стратегическим** выбором, основанным на национальной специфике каждой из Сторон, отвечают **коренным интересам** двух государств и их народов, соответствует **современным тенденциям** развития, не подвержены влиянию внешних факторов“.

<http://www.kremlin.ru/supplement/5920>

Підходи щодо спільної геополітичної стратегії підтверджено у прийнятих заявах, зокрема, після візиту Сі Цзіньпіня до Москви у березні 2023 року:

„Стороны согласились обсудить проведение ежегодных встреч министров внутренних дел и общественной безопасности, наращивать сотрудничество в правоохранительной сфере в целях противодействия «**цветным революциям**», борьбы с «тремя силами зла», включая Исламское движение Восточного Туркестана...

(...) Стороны готовы **укреплять** взаимную координацию по поддержке стран Центральной Азии в обеспечении их суверенитета и национального развития, **не приемлют** попытки импорта «**цветных революций**» и внешнего вмешательства в дела региона“.

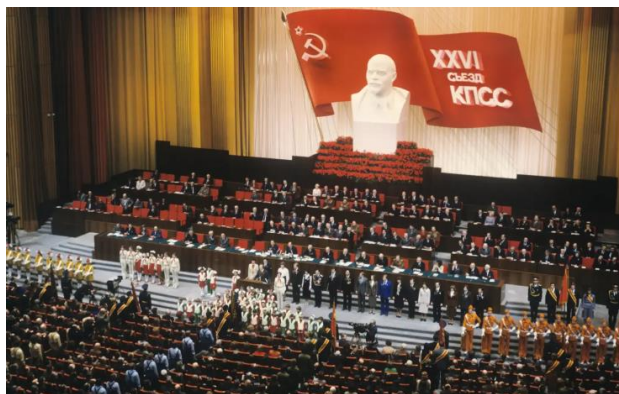
На нинішньому, поки що обмеженому етапі Третньої світової, мова конкретно торкається начебто лише країн, які перебувають у сфері найближчих інтересів обох імперій. Але то є хибне почуття.

Застосування символіки цілком розкриває повні геополітичні наміри. Наприклад, ХХ з’їзд КПК проводив роботу, демонструючи світові наступний вигляд своїх завдань у такому ідеологічному оформленні:

<https://xs.uz/ru/post/o-novom-pokhode-politike-sily-i-tajvane-glavnoe-iz-vystupleniya-si-tszinpina-na-sezde-kpk>

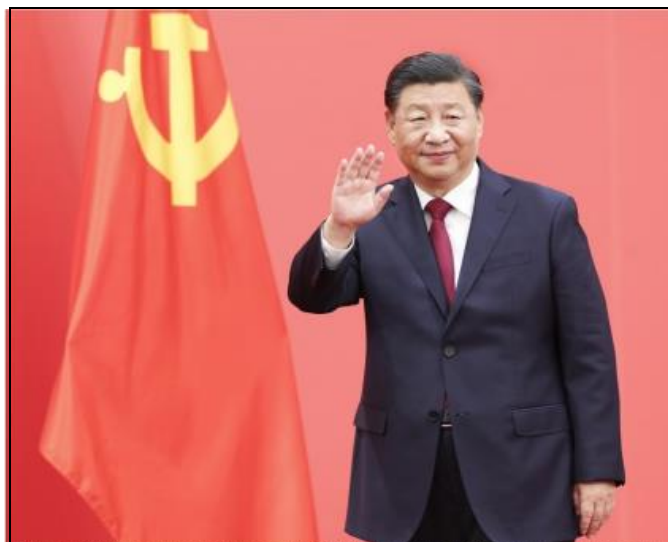
Для порівняння з советськими з’їздами КПСС:

Вітання Сі Цзіньпіня журналістам на фоні наступної символіки:

Майже повне використання советської державної символіки (без зірочки), яка не є державною в КНР, у будь-якому випадку, не є випадковістю. Ми маємо належно ставитися до використання символіки, брати до уваги курс, взятий керівництвом КНР на відновлення комуністичної советської імперії з центром у Пекіні.

15 березня 2023 року Пекіном організовано інтернет-діалог між Комуністичною партією Китаю та певною частиною представників політичних партій і керівників держав світу. На організованому Китаєм заході із доповіддю на тему “Йти шляхом модернізації пліч-о-пліч” виступив Генеральний секретар ЦК КПК, Голова КНР Сі Цзіньпін. У проведеному Діалозі взяли участь керівники понад 500 політичних партій та організацій із понад 150 країн. Увагу також привертає його зовнішнє оформлення:

23 октября 2022 года, генеральный секретарь ЦК КПК Си Цзиньпин машет рукой журналистам в Доме народных собраний в Пекине. / Фото: Синьхуа / <https://russian.news.cn/20221026/9a4a87b33380441ea3bc0449e5680368/c.html>

Xi Jinping, general secretary of the Communist Party of China (CPC) Central Committee and Chinese president, attends the CPC in Dialogue with World Political Parties High-Level Meeting via video link and delivers a keynote address in Beijing, capital of China, March 15, 2023. (Xinhua/Huang Jingwen) http://english.scio.gov.cn/m/topnews/2023-03/16/content_85171338.htm

Советсько-імперська ідеологічна символіка на пріоритетному, домінуючому місці. Московська пропаганда виступ Сі Цзінпіня під час інтернет-діалогу подала у такому вигляді:

20 МАРТА 2023 13:38

https://samara.tsargrad.tv/news/svjazany-gorami-i-rekami-si-czinpin-poprivetstvoval-zhitelej-rossii_746133

У справі повернення втрачених територій та спільного розв'язання війни під гаслом боротьби проти сепаратизму і кольорових революцій, комуністичний Китай розпочав відверту підготовку агресії проти Китайської Республіки на Тайвані:

„Китай у понеділок завершив триденні військові навчання поблизу острова Тайвань, який вважає своєю територією. Це відповідь на нещодавній візит президентки Цай Інвень до Сполучених Штатів.

Після завершення навчань Сі Цзінпін сказав командуванню військово-морських сил Народно-визвольної армії КНР, що “військові повинні рішуче захищати територіальний суверенітет та морські інтереси Китаю і бути інноваційними у своїх концепціях та методах ведення бою”.: (12 квітня 2023).

<https://trueua.info/news/si-czinpin-zaklikav-armiyu-knr-gotuvatisya-do-vijni>

Інспекційний візит Сі Цзіньпіня до Народно-Визвольної Армії Китаю

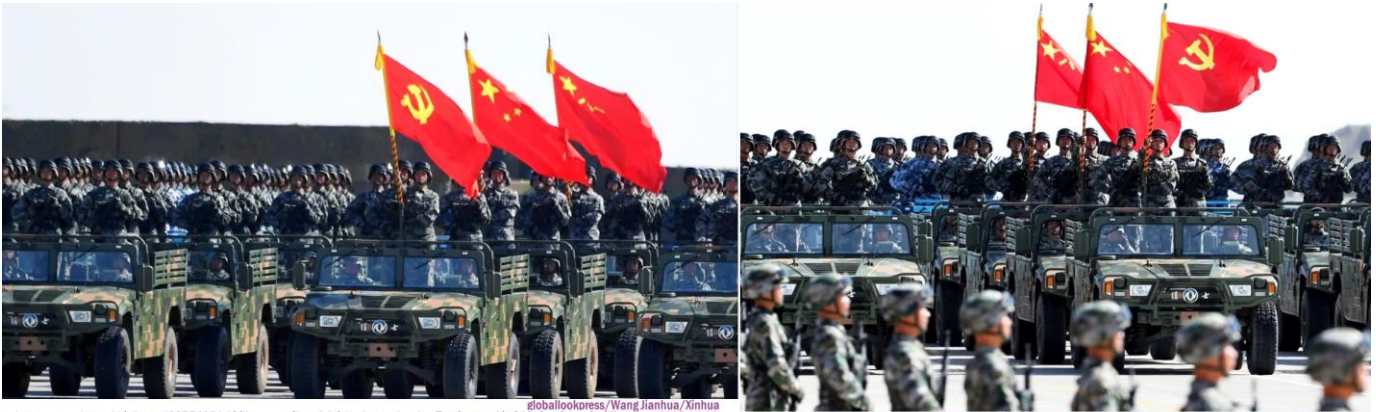

Фото взято з: https://riafan.ru/23574381-kinilov_zayavit_o_fakticheskom_okruzenii_taiwanya_kitaiskimi_voiskami 05 аврста 2022 14:22

Published: 1 Aug. 2017 <https://www.scmp.com/news/china/diplomacy-defence/article/2104915/whats-driving-chinese-president-si-jinping-s-military>

Народно-Визвольна Армія Китаю готова до “визволення” Тайваню від “сепаратистів”

Між іншим, Тайвань ніколи не входив до володінь комуністичної КНР. Тайвань – то територія колишньої Китайської Республіки, яка залишилася за нею після захоплення у жовтні 1949 року влади комуністами на континентальній частині Китаю при допомозі СССР.

Китайська Республіка у Другій Світовій війні була союзником СССР і стала однією з країн-засновників ООН.

Споглядаючи на маневри флоту КНР навколо Тайваню, на мапи підготовки агресії проти нього, споглядаючи мапи агресії так званої Росії проти України, її агресії проти Грузії, деякі попередні мапи агресії комуністичної Кореї проти некомуністичної Кореї Південної, виникає якесь дивне почуття – щось якось відсутні картинки агресії та мапи планування агресії проти якоїсь конкретної країни з боку США чи НАТО. І Фінляндія зі Швецією чомусь швидко пішли у НАТО.

Напряма на відновлення комуністичної імперії Пекіном спільно з Москвою очевидний і відкидає будь-які сумніви. Щодо інтересів Москви це, безумовно, стосується її колишніх володінь – так званих “союзних республік” і України зокрема.

Щодо них товариш посол **Лу Шайе** спокійно і впевнено відкинув будь-які проблеми сумніву у справі необхідності ліквідації їх державності і незалежності, оскільки вони утворилися внаслідок “цветных революцій”, через що явно „не мають чинного статусу ...яка б матеріалізувала їхній статус суверенної країни”.

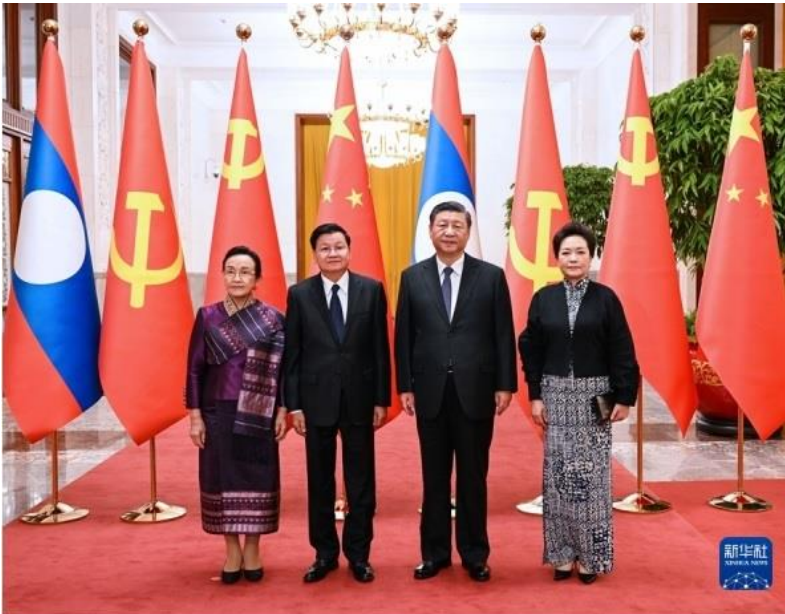
До таких країн слід додати колишні володіння русскої імперії – Польщу, Фінляндію, навіть Аляску. Для комуністичного Китаю – це Тайвань (і, між іншим, Київ, Московія – всі території часів Орди. Ці території Китай вважає втраченими).

...Окрім Тайваню, у справі поширення меж запланованого відновлення советської імперії з центром у Пекіні, нам, безумовно, не слід забувати про такі комуністичні країни, як В’єтнам, Лаос і колишню Кампучію (Камбоджа) часів комуністичного режиму Пол-Пота-Йєнг Сарі, що була особливо показовою комуністичною територією.

До таких країн слід додати колишні володіння русскої імперії – Польщу, Фінляндію, навіть Аляску. Для комуністичного Китаю – це Тайвань (і, між іншим, Київ, Московія – всі території часів Орди. Ці території Китай вважає втраченими).

Мабуть, підозра у певних намірах щодо дій у напрямку цих країн мають деяку підставу, коли ми бачимо символіку оформлення відповідних зустрічей керівників цих комуністичних країн (на фото Лаос і В’єтнам) з керівництвом КНР:

30 ноября 2022 года генеральный секретарь ЦК КПК, председатель КНР Си Цзиньпин провел переговоры с генеральным секретарем ЦК Народно-революционной партии Лаоса (НРПЛ), президентом Лаоса Тхонглуном Сисулитом в Доме Народных Собраний КНР.

https://www.fmprc.gov.cn/rus/zxxx/202212/t20221202_10984335.html

Пекин, 31 октября /Синьхуа/ -- Генеральный секретарь ЦК КПК, председатель КНР Си Цзиньпин провел переговоры с генеральным секретарем Центрального комитета Коммунистической партии Вьетнама /ЦК КПВ/ Нгуен Фу Чонгом. I

<http://russian.people.com.cn/n3/2022/1101/c31521-10165600.htm>

Відповідно домінуючий символізм серпа і молота під час зустрічей достатньо показовий. Ідеологічно – то спільний корінь походження, складова частина советсько-імперської “інтернаціональної” символіки.

У цьому сенсі показовим є публікація книги Михайла Юрьєва “Третья империя. Россия, которая должна быть”. Її перша публікація 2007 року. Важливо зазначити – подібні футуристичні тексти від фантазії певної окремої особи просто так не з’являються. То відлік часу, який фіксує початок формування пропозицій і часу коли вони опинилися на столі керівництва КНР.

Як зазначають добре поінформовані дипломатичні кола, вона є настільною книгою Президента РФ. Але у цій політико-фантастичній книзі досить об’єктивно відображена підступна сутність советської ідеологічної імперії. Так, зокрема, в ній достатньо достовірно зазначено:

„Из дневников мы знаем, что Иосиф Великий собирался сразу после капитуляции Германии денонсировать союзнический договор с Англией и США и продолжать наступление вплоть до полного захвата Европы (в чём вряд ли ему кто-либо тогда мог помешать)”.

Щодо часу, від якого формувався нинішній стан Третьої Світової, там сказано: „Но с 2004 года начали постепенно нарастать явления, которые сделали неизбежным начало политики реванша”.

Щодо подальшої динаміки наростання процесу реваншу, зазначено: „Произойдёт и охлаждение, а затем и обострение отношений с Западом – оно, собственно, уже началось...”

(...) Переходу этого обострения в новую фазу с высокой вероятностью будут способствовать те или иные события на постсоветском пространстве, хотя это совершенно не обязательно будет гражданская война на Украине. Потому что очевидно – в качестве главной национальной задачи уже **в ближайшее время** властью будет осознана и озвучена задача возвращения, в том или ином виде, потерянных нами в 1991 году собственных территорий. Это будет принято и обществом...”.

Отже, **концепція** наростання реваншу, спрямованого на повалення суверенних країн, які так звана Росія (Московія), незважаючи на визнання їх державності, явно остаточно оформилася на початку 2000-х років. Від кінця 2003 року вона стала визначальним напрямком політики Москви (конфлікт з Україною біля острова

Тузла). Незважаючи на те, що Москва визнала незалежність країн, що утворилися з розпадом советської імперії, вона весь час вважала їх своїми колоніальними володіннями, які знову необхідно поневолити. Такою є суть підступної свідомості.

Друге видання книги вийшло у 2019 році. З новим виглядом політичної мапи світу прямо на обкладинці. Публікація здійснена явно з демонстративною метою – вона символізує: світ має бути таким. Умови його укладання з зацікавленими сторонами узгоджені:

На розміщеній на обкладинці книги мапі поділу сфер державно-ідеологічних інтересів, до володінь Китаю на південному напрямку запропоновано доєднати – Тайвань, Лаос, В'єтнам, Камбоджу (колишня Кампучія Пол Пота), Таїланд, Малайзію... і Австралію. У тексті зазначено:

„ ...неизбежно в том или ином виде объединение Восточной и Юго-Восточной Азии и Австралии под гегемонией или, по крайней мере, доминированием Китая. Катализатором и того и другого процесса станет резкое ослабление Америки – так же как и **исчезновение Европы** как самостоятельной силы”.

Опублікована книга з демонстративно наведеною мапою нового поділу світу лише підтверджує впевненість у підступній суті московської імперії. Та підступність настільки занурена у підсвідомість відповідного кола ідеєносців і видавців запропонованої концепції поділу світу, що вони навіть не дають собі звіт у тому, наскільки вона глибока і наскільки перебуває поза можливостями власного контролю. Так, наприклад, носії запропонованої концепції мають впевненість в досягненні неминучого союзу з Німеччиною:

„Тесный союз России с Германией неизбежен – это с очевидностью весьма **выгодно** обеим сторонам, что понимал ещё Бисмарк, и именно поэтому рано или поздно такой союз оформится. Англо-американская цивилизация сумела **дважды** помешать созданию русско-германского союза, соответственно перед Первой и перед Второй мировыми войнами”.

Союз – то, така справа, яка, мабуть, має бути чесним союзом. Але дивимося на наведену мапу: Німеччина на мапі Третньої імперії серед володінь “Российской империи” разом з усією Європою. Отакий-то на рівні таємної сторони свідомості є небезпека укладання союзу з Московією – стати складовою її імперії.

То як укладені союзи з Московією корелюється з її таємними дійсними намірами: „Иосиф Великий собирался сразу после капитуляции Германии денонсировать союзнический договор с Англией и США и продолжать наступление...”?

Між іншим, до Першої Світової ота “Российская империя” сформувала з Францією, згодом з Британією, блок “Сердечное согласие” – “Антанту” (з 1907 року).

І тут виявляється – хотіли з Німеччиною...

У Другу Світову – знову хотіли союзу з Німеччиною, гітлерівською. Навіть Польщу разом поділили. Аж по саму Варшаву... Гарні наміри, правда?

Але після нападу Німеччини чомусь ота англо-американська цивілізація завадила тому союзу своїми поставками на Московію танків та літаків по ленд-лізу...

Яка ж то свідомість? Що то за система мислення?

Одним словом, будь-який „союз” з Московією явно небезпечний.

Коло закулісних видавців книги 2019 року підтвердило доєднання до володінь Китаю (на мапі – “Поднебесная Республика”) Монголію і колишню територію Тувинської Народної Республіки, яку Москва під гуркіт канонади Другої Світової війни тихо і незаконно доєднала до адміністративних меж “РСФСР” у якості автономної області.

Безпосередньо “Піднебесній”, з тієї ж легкої “тіньової руки” видавців книги, доєднані вся Корея, Філіппіни і Японія. Причому, згідно Конституції, Японії заборонено мати свої Збройні Сили. Тобто, вона ніяк не могла загрожувати “мирному” Китаю.

Отже, на час виходу у 2019 році другого видання книги, процес узгодження сфер інтересів завершився: „Российско-китайские отношения... достигли наивысшего уровня в своей истории” та досягли „стратегического взаимодействия, вступающие в новую эпоху”.

Таємна дипломатія переходила в етап своєї реалізації: світ потрібно було готувати до епохальних подій.

У 2019 році раптом зовсім випадково почався “COVID-19”. Від того часу ми все глибше поринаємо в обставини перманентної загрози агресії та її поширення на нові території. Ми бачимо те поширення на території, які стали для кожної з цих двох центрів спільно узгодженими сферами державно-ідеологічних інтересів. Зовнішні її прояви надають нам несумнівну картину стану, який формувався не сьогодні, вчора, чи декілька місяців назад. Наростання загрози агресії привело світ до суттєвих змін.

15 вересня 2021 року оголошено про формування нового оборонного альянсу: Президент США Джо Байден, прем’єр-міністри Австралії Скотт Моррісон і Великої Британії Борис Джонсон оголосили про створення нового союзу в галузі безпеки AUKUS.

Чи є якісь сумніви у причинах його утворення?

...Стан розв’язання нової Третньої Світової війни ретельно готувався декілька десятиліть. Узгоджувався фундамент поділу світу на сфери державних ідеологічних інтересів Москви і Пекіну. Прийняті під час візиту керівництва так званої Росії до

Пекіну перед широкою агресією проти України у лютому 2022 року, візиту керівництва КНР до Москви через рік після її агресії у березні 2023 року, прийняті під час тих візитів відповідних спільних документів, без будь-якого сумніву, довели – вісь Москва-Пекін утворено. В її основі перебувають їх спільні політико-ідеологічні інтереси відновлення комуністичної імперії у новому вигляді та досягнення нею світового панування на основі формування відповідних політичних центрів на основі *єдиного* теоретико-ідеологічного фундаменту. То плани стратегічні, які ще намагаються приховати.

Але найближчі плани приховати вже неможливо. Список вже відомий: пропагандисти його озвучили ще у 2015 році – то Варшава Берлін, Лондон... :

„Российский "5 канал" показал сюжет, в котором говорится, что российские танки способны дойти до Варшавы за сутки, а в столицы стран Балтики российские солдаты могут выдвинуться и вовсе пешком”. У наведеному відеосюжеті каналу стверджувалося:

„Варшава – это слишком просто. От Москвы до польской столицы всего 1300 километров.

Танк Т-90, например, войдёт в пригороды меньше чем через сутки после начала марша. К этому времени бойцы ВДВ – им на переброску нужно всего два часа – успеют провести репетицию, сварить праздничную кашу с тушёнкой и **отгладить парадную форму**.

Кажется, нас давно не было в Берлине? ...1800 километров для современной армии – не расстояние, тем более многие русские офицеры неплохо знают Германию, им там даже карты не потребуются”.

<https://www.youtube.com/watch?v=a4Ym4rZKrtI&t=80s>
https://rus.lb.ua/world/2015/02/11/295163_rossiyskom_tv_zayavili_tanki_rf.html

„Прага, **Хельсинки**, Вильнюс, Таллин, Рига – это вообще совсем рядом. В половину этих городов **праздничные** русские солдаты могут выдвинуться и вовсе в пешем порядке. Визит в Лондон и Вашингтон, конечно, придётся планировать сильно заранее: без авиации и флота здесь не обойтись”.

„Стоит отметить, что "5 канал" входит в "Национальную медиа группу", совет директоров которой возглавляет бывшая гимнастка Алина Кабаева”.

11 февраля 2015, https://rus.lb.ua/world/2015/02/11/295163_rossiyskom_tv_zayavili_tanki_rf.html

У 1939-у “хтось” також планував швидко захопити Гельсинки... Прямі ідеологічні спадкоємці.

Незмінна спадкоємна агресивна лінія політики імперії від Петра Першого.

Як бачимо, для совету директорів русского телеканалу “5 канал”, таємні плани Кремля не є якоюсь недосяжно глибокою таємницею. Ще з 2015 року...

Демократичний світ опинився перед величезним і небезпечним викликом: утворено вісь агресивних тоталітарних держав. Вони уклали між собою формально невидимий “секретний протокол” поділу світу на сфери інтересів. Він невидимий, бо побудований на *ідеологічний* основі, яка не потребує офіційних договорів. Але він реальний. Реальний, оскільки вже виведений зі сфери таємних планів – він переведений у стан прямої реалізації. Безпосередньо перед агресією в Україну

відбулася зустріч керівництва КНР і РФ. Керівництво КНР було проінформовано про початок спецоперації проти “кольорової революції” в Україні і відповідно отримало підтримку з боку РФ стосовно проведення операції проти Тайваню.

У прийнятій спільній заяві **4 лютого 2022** року Китай практично відверто схвалив заплановану агресію проти України і одночасно отримав схвалення Москви щодо плану розпочати вторгнення на Тайвань:

„Стороны подтверждают твёрдую взаимную поддержку в вопросах **защиты своих коренных интересов**, государственного суверенитета и **территориальной целостности**, выступают против вмешательства внешних сил в свои внутренние дела.

Российская Сторона подтверждает приверженность принципу «одного Китая», подтверждает, что Тайвань является неотъемлемой частью Китая, выступает **против независимости** Тайваня в какой бы то ни было форме.

Россия и Китай выступают против действий внешних сил по подрыву безопасности и стабильности в общих **сопредельных регионах**, намерены противостоять вмешательству внешних сил под каким бы то ни было предлогом во внутренние дела суверенных стран, выступают **против «цветных революций»** и будут **наращивать взаимодействие в вышеупомянутых областях**”. <http://www.kremlin.ru/supplement/5770>

Заява прийнята **4 лютого**.

24 лютого Москва розпочала масштабну агресію проти України. Але “щось” пішло не так... Схоже, що зіпсувалася заготовлена парадна форма.

...У протистоянні з тоталітаризмом демократії зобов’язані бути відповідальними за долю світу, вийти переможцями у цій боротьбі, інакше гасло: “Рабство – світле майбутнє всього людства!” стане реальністю.

Як зазначалося, практика є критерієм істини. Практика сьогодення доводить: **“Секретний протокол” осі Москва-Пекін укладено. Він вже у дії.**

Демократичний світ має давати собі звіт у тому, що Потсдамсько-Ялтинський мир перестав існувати, агресори ввели світ у нову епоху – епоху нових світових воєн.

Демократіям слід переходити до розуміння необхідності переводити свій потужний політико-економічний потенціал на воєнні рейки. Україні – зокрема. Тільки таким чином демократія здатна захистити себе і весь світ від загрози світової тиранії. Україна у цій боротьбі перебуває на передньому краї.

Слава Україні!

**RI van Mao.
27/IV/2023.**